

واما تَحجَّ اول حجة على الدرب الشامى فانصرفت عنه ولم اعمل على كلامه ومضيت في طريقى حتى وصلت الى عيذاب فلم يتمكن لى السفر فعدت راجعا الى مصر ثم الى الشام وكان طريقى في اول حجاتى على الدرب الشامى حسبا اخبرنى الشريف نفع الله به ثم سافرت الى مدينة قنا وهي صغيرة حسنة الاسواق واسمها بقان مكسورة ونون وبها قبر الشريف الصالح الولي صاحب البراهين العجيبة، والكرامات الشهيرة، عبد الرحيم القناوى رحمة الله عليه ورايت بالمدرسة السيفية منها حفيده شهاب الدين احمد وسافرت من هذا البلد الى مدينة قوص وهي بضم القاف مدينة عظيمة، لها خيرات عجيبة، بساتينها مورقة، واسواقها موققة، ولها المساجد الكثيرة، والمدارس الاثيرة، وهي منزل ولات الصعيد وبخارجها زاوية الشيخ شهاب الدين

car tu feras ton premier pèlerinage par le chemin de la Syrie.» Je quittai ce chérif; mais je ne conformai pas ma conduite à ses paroles, et je poursuivis mon chemin jusqu'à ce que j'arrivasse à Aïdhâb. Alors il me fut impossible d'aller plus loin, et je revins sur mes pas vers le Caire, puis vers la Syrie. La route que je suivis dans le premier de mes pèlerinages fut le chemin de la Syrie, ainsi que me l'avait annoncé le chérif.

Cependant je partis de Hou pour la ville de Kinâ (*Cænopolis*), qui est petite, mais qui possède de beaux marchés. On y voit le tombeau du chérif pieux, saint, auteur de prodiges admirables et de miracles célèbres, Abd arrahîm Al-kinâouy. J'ai vu dans le collège Seïfiyeh, à Kinâ, son petit fils Chihâb eddîn Ahmed. Je partis de Kinâ pour Koûs (*Kos* ou *Apollinopolis parva*), ville grande et possédant les avantages les plus complets. Ses jardins sont touffus, ses marchés magnifiques; elle a des mosquées nombreuses et des collèges il-